

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 30/02-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S firmy H., Č. r., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., so sídlom, B., pre porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 12 ods.1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 22 Cb 21/96 z 22. apríla 1996, pre porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 170/96 zo 14. mája 1997 a pre porušenie základných ľudských práv a slobôd a pozbavenie vlastníckych práv chránených čl. 20 ods.1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO 2236/98 z 26. januára 1999, za účasti Krajského súdu v Bratislave, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S. firmy H. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2002 podaná sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. – S. firmy H., Č. r. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci porušenia jeho základných práv a slobôd podľa čl. 12 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy rozsudkom Krajského súdu Bratislava (bývalého Mestského súdu v Bratislave) sp. zn. 22 Cb 21/96 z 22. apríla 1996, porušenia práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Obo 170/96 zo 14. mája 1997 a porušenia základných ľudských práv a slobôd a pozbavenia vlastníckych práv chránených čl. 20 ods. 1 a 3 ústavy rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO 2236/98 z 26. januára 1999.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a preto bol listom z 26. augusta 2002 právny zástupca sťažovateľa vyzvaný na odstránenie nedostatkov návrhu.

Ústavnému súdu bolo 16. septembra 2002 doručené podanie doplnené o požadované náležitosti spolu s kópiami dokladov súvisiacich s touto vecou.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej

zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonnou podmienkou prijatia sťažnosti na ďalšie konanie podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde je, že „Sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.“

Sťažovateľ tvrdí, že jeho základné práva boli porušené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (bývalého Mestského súdu v Bratislave) sp. zn. 22 Cb 21/96, rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 170/96, ktoré nadobudli právoplatnosť 9. júla 1997, a rozhodnutím Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. LPO 2236/98, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. septembra 2001.

Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a preto s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti rozsudkov všeobecných súdov (9. júl 1997) a rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (7. september 2001), ktorými mali byť porušené základné práva a slobody, právo na súdnu a inú právnu ochranu a ľudské práva a slobody sťažovateľa, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (5. august 2002) je možné konštatovať, že lehota ustanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, ako bola doručená sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2002